

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Μαρτίου 2010 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά της διατάξεως του Προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις 18 Δεκεμβρίου 2009 στην υπόθεση F-92/09, U κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

[Υπόθεση T-103/10 P(R)]

(2010/C 113/103)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: S.Seyr και K.Zedjová)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: U

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης·
- να κρίνει οριστικά την αίτηση των ασφαλιστικών μέτρων απορρίπτοντάς την ως αβάσιμη·
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα αίτηση αναίρεσης, ο ανααιρεσίων ζητεί την αναίρεση της διατάξεως του Προέδρου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Δεκεμβρίου 2009, που εξέδωσε στην υπόθεση U κατά Κοινοβουλίου, F-92/09 R, με την οποία αναστέλλεται η απόφαση απολύσεως της 6ης Ιουλίου 2009, έως ότου εκδοθεί απόφαση του Δικαστηρίου περί τερματισμού της διαδικασίας.

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσής του, ο ανααιρεσίων προβάλλει τρεις λόγους αναίρεσης αντλούμενους από:

- την πλημμελή αιτιολογία, καθόσον η συλλογιστική την οποία ακολούθησε η προσβαλλόμενη διάταξη, δε επέτρεψε, σε πολλά σημεία, να γίνουν γνωστοί οι λόγοι που δικαιολογούν την απόφαση που έλαβε ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων·
- το μη σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθόσον η διάταξη ασφαλιστικών μέτρων θα υπερέβαινε το πλαίσιο της στοιχειώδους εκτιμήσεως κατά το άρθρο 102, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

στηρίου Δημόσιας Διοίκησης, σύμφωνα με τον οποίο οι αφορώσες τη λήψη προσωρινών μέτρων αιτήσεις πρέπει ιδίως να προσδιορίζουν τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επειγόν της υποθέσεως καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Με το να υπεισέλθει στις κατ' ουσίαν λεπτομέρειες της υποθέσεως και κυρίως με το να αποφασίσει επί της διεξαγωγής της διαδικασίας βελτιώσεως, η διάταξη έδιξε τα δικαιώματα άμυνας του Κοινοβουλίου, στερώνοντας του τη δυνατότητα να λάβει θέση και να αμυνθεί επί αυτών των ζητημάτων·

- τη μη τήρηση των κανόνων που διέπουν το βάρος αποδείξεως και τη διεξαγωγή των αποδείξεων, διότι σε ό,τι αφορά την προϋπόθεση περί επειγόντος, δεν ελήφθησαν υπ' όψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία που θα μπορούσαν να επηρεάσουν την οικονομική κατάσταση της αιτούσας, πράγμα το οποίο θεωρείται ότι αντιβαίνει στην αρχή ίσης μεταχειρίσεως των διαδικών ενώπιον του δικαστή.

Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2010 — BASF κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-105/10)

(2010/C 113/104)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Γερμανία) (εκπρόσωποι: F. Montag, J. Blockx και T. Wilson, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2009) 10568 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2009, στην υπόθεση αριθ. COMP/M.5355 — BASF/Ciba, με την οποία απορρίφθηκε η πρόταση της 6ης Νοεμβρίου 2009, περί εγκρίσεως της εκ μέρους της Roquette Frères αγοράς της Divestment Business